

Decr. d.
489

DIFFERENTIÆ JURIS CIVILIS ET FEUDALIS.

1665, 16.

Quæ,
SUB SUMMAE TRINITATIS
CLYPEO,

Ex
DECRETO ET AUCTORITATE

Magnifici & Amplissimi

Juris Antecessorum Collegij, in inclytâ hac
Argentoratensis studiorum Universitate;

Pro
FACULTATE RESPONDENDI DE JURE
Eisque annexis summis honoribus, Privilegiis &

Immunitatibus,

Publico atq. solenni eruditorum examini
submitit.

JOHANN GEORG Wolff.

Lunæburgensis.

Ad diem 2. Martij.

S: 10(: 25

ARGENTORATI,
Typis JOHAN. PASTORII,
ANNO M. DC. LXV.

RIED
ERS.
ALLE

Per illustri & Generosissimo Domino,
DN. CHRISTOPHORO
à Gabel/

Domino in Ranzovv holm &c. Sacrae Daniæ &
Norvgagiæ Majest. à Consiliis intimioribus, in Collegio Status
& Cameræ, nec non per Universam Daniam Locum - tenenti Regio ac
Gubernatori Verröæ &c.

Domino meo gratosissimo.

Generoso itidem ac Magnifico Domino,
DN. CONRADO Hässen/
supralaudatissimæ Majest Regiæ Consiliario
intimo, Collegiique status Adseffori &c.
ut &

Nobilissimo & Excellentissimo Viro
DN. HENRICO Thomas/
Sacr. Palat. Cæsar. Comiti, Regioque
Consiliario & Präfidi Gluckstadi-
ensi;

Viris undiq; omnibus dignissimis.
Dnn. Patronis, Evergetis, Promotoribus
& respectivè Agnato:

Submissè offert & exhibet
devotissimus cliens

J. G. W.

490.

#

6a

I. N. S. E. I. T.

Nopinatò qvidem, multas tamen mag. or. neu.
easque prægnantes ob causas in medio itineris car-
ticulo subsistere, Thesumque Libellum, in hac po-
tissimum Argentinenſ. florentissimā Academiā,
conſcribere inductus; ex dignitate rei fore exiſtiavi, ſi Materiam
mihi eligerem, adhuc quidem aliquo modo intactam & diſcilem,
ſicut verò per utilem atque neceſſariam. Nobiliores itaque ca-
ſuum diſcrepantias, in præcipuis Feudorum argumentis contra vel
præter communem Iuris Romani diſpoſitionem, partim ex singula-
ri Feudorum naturā, partim generali totius Germaniæ, vel Con-
ſuetudine, vel expreſſa Lege, vel ſpeciali etiam quorundam Locorum
ſtatuto introductas, & hinc indè in Curis atque Cathedris,
Lectionibus, Diſputationibus, aliisque DD. Scriptis paſſim obvi-
as, nunc denud (quantum per temporis anguſtiam, neceſſario-
rumque adminiculorum defectum licuerit) qualitercumque deli-
neatas, ſub ſcrutinium revocare amittant, ita, ut in uno quaſi con-
ſpectu habeantur, & quæ frequenter incidere ſolent Differentia-
rum genera & Principia undè in Theoriā vel Praxi dijudicari poſ-
ſunt: obiter, nonnullis in locis, ubi veræ Jurisprudentiæ ratio id
exiget, præter iuſti, etiam ejus quod utile eſt, pro ingenij tenuitate,
mentione facta. Quod ipſum, in re tam multipli, variâ & copi-
oſa, ed felicius ut perficiatur, ad utriusque Juriſ originem (cujusq;
rei partem potiſſimam I. I. de O. I. & Præludia quæ alias à DD. ap-
pellantur, in nomine JESU me accingo.

Aþorism: I.

*de Origine
Iur. Civ.*

E Nimverò I. C. R. (1.) collectum eſt ex Divinis arg. II. 13. lib. I.
Cod. & N. 131. c. I. & Naturalibus præceptis, aut Gentium, aut (1.) caſa
Effic. ma-
A 2 Civiliterat.

RIED
ERS.
LIE

(2.) *remo-* Civilibus. §. f. I. de I. & I. primum quidem (2.) à Romanis, jam inde
ta.

(3.) à med. sec. V. ante C. N. usque ad medietatem sec. VI. post C. N. eo progreßu, qui à J. Sto in l. 2. de O. I. rectius verò à Liv. dec. 1. lib.

3. & Dionys. Halicarn. lib. 10. traditur, paulatim conflatum, post-

modum verò à Triboniano & Collegis ex (4.) Speciali Imperato-

Instrumen- ris mandato enucleatum & t. C. de V. I. E. §. 3. Proe. I. V. Consult. Dn.

D. Joh. Rebhan, Fautor: & Patron: meum maximè colendū, qui has

omnia nervos. trad. in Hodog. Inv. chart. 1. (5.) & Majestaticā demum Ju-

stinianī Imp. Sanctione promulgatum. §. 6. & f. proe. I. V. Conf. de

(6.) *Forma-* concept. ff. & duas de confirm. ff. plenissimum (6.) Juris Scripti robur

acceptip. arg. §. 6. junct. §. 3. & DD. ad §. 10. I. de I. n. g. & c. Repetita quo-

que Praelectionis Codice de quo Confit. de Nov. C. fa. dc. Instit. C.

conf. it. de Emend. Cod. aliisque Novell. Constitutionibus indies ac-

cedentibus, tandem in certum corpus, quod in omnium quasi ma-

nibus habetur, iterum excrevit.

Inv. Pend. 2. E contra I. F. (1.) ex generali aequa & communi ratione

non fluxit, sed (2.) unius cum primis Germanie populi, Longobār-

dorum nemp̄ moribus V. Tacit. de M. G. c. 4. & 14. (3.) qui anno

à N. C. 586. Italiam invaserunt. Regin. chron. f. m. 10. Sigin. Hist.

regn. Ital. 1. 571. p. m. 8. una cum Feudis ab initio in Italiā introdu-

ctum est. Fachin. 7. Controvcrs. 1. ubi suffic. ad contr. resp. progreßu

verò temporis variè auctum, & circiter annum D. 1154. arg. 2. f. 3. 3.

§. 1. 100. (4.) privatà quorundam Juris studiosorum. Conan. com. I.

t. 10. n. 3. præcipiè Gerhardi & Oberti curâ & operâ. Cujac. in

prol. F. sine ullâ legis condenda authoritate, collectum, adeoque

substantiali legis formâ Sanctione & Promulgatione arg. 10. Eib. 4.

maximâ parte desitutum, propter inverteratam nec interruptam

(5.) Fori obseruantiam. Rosenth. c. 1. co. 7. præsentim cum rationa-

bilis ea sit & statui nostro conueniens, ad (6.) Jus non scriptum.

Rubr. gener. & pastim ibiq. Gothof. in not. ex communi DD. senten-

tiâ fac. Baluif. c. 1. §. f. de his qui F. d. r. pos. hodienum meritò refer-

ter. §. 9. I. de I. n. g. & c. 1. 32. & seqq. de LL.

(7.) *Forma-* 3. Et sanctissimum quidem Justitiae Romanae Templum, hoc

accidental pacto (7) præsentim ad Edicti perpetui iterationem pulcherrimo

opere extructum. l. 1. §. 5. C. de V. I. E. l. 2. ff. de Stat. hom. eam

verborum proprietatem atque sermonis elegantiam (Novellas &

quasdam

quasdam Græciorum Imp. Constitut. si excipias complectitur,
ut teste Laur. Valens. opt. & rigidis. aliqui L.L. cens. in pref. l. 3. Eleg.
Latina Lingua deperdita, inde iterum deponni posset. Voss. L. 4.
Infl. Orat. c. 1. f. 9. p. m. 26. Rhapsodiz autem F. V. Duar. c. 1. in
con. F. (pro istorum temporum barbarie) non solum Orationis ge-
nus incultum asperum & insipidum est, verum etiam res ipsæ sine
ordine, confusè & intricatè ad fastidium usque repetita verba sunt:
Borch. in Ep. ded. de F.

4. Jurispr. R. quippe que in se spectata reapse universalis
est, vel certè ad universalis illius (quam trad. prud. scrip. acroam. ce-
leb. Dn. Conring. Precept. deven. de civ. prud.) normam composi-
ta. Doctor mens gratia mente prosequendus Conf. Dn. D. Hahn. ad t. d. I.
& I. n. 14. p. 51. juxta praescriptum Phil. 2. P. 4. & ult. 7. P. 14. 2. E.
I. & I. E. 13. ib. Magis it. Plato l. 1. de LL. divinas atque humanas res
benè disponit. l. 1. §. 1. C. de vet. jur. en. §. 1. I. de I. & I. negotia qua-
vis Publica (quæ pleraque 3. libris poster. in C. pertractantur) Pri-
vataque moderatur §. f. 1. cod. l. 23. C. de SS. Ecccl. V. Angel. Matthe.
de via & rat. I. lib. 1. c. 9. nec Romanis tantum, secundum virtu-
tem omnium perfectissimā (9.) Justitiam scil. Universalem ex trad. (9.) Finis.
Perip. 5. Eth. 3. iura distribuebat. N. 69. p. l. 10. §. 1. de I. & I.

(8.) Objec^t
I. C.

5. Verum LL. illæ Justinianæ (10.) ita se se apud plerasque Na-
tiones quasi insinuarunt (confess. est ingen. doctiss. H. Grot. Iuris in-
pr. Iustin. alib. pass. Censor. iniqu. V. Laet. 4. Divin. Inflit. 12.) ut ad
illarum quam multas (omnes enim ubique obtinere nequeunt)
tanquam communem totius Europei evoculas hodieq; confugiant.
Polybist. Conting. de O. I. c. 32. 33. it. de Maj. civ. auto. & offic. cir-
ca LL. ib. 8. V. Arthur. Duck. egregio tract. de usu & author I. C. R.
in nostro certè Imperio, qua quidem de privatorum negotiis in il-
lis constituta sunt, post Constitutiones Imperij & Regni observati-
ones proximum locum tenent, tanquam Jus commune. V. Ord. Cam.
p. 1. t. 57. & p. 3. t. ult. p. 2. t. 31. §. fin. & passim. defectumque I. F.
omnino supplent. 2. f. 1. inf. p. Dn. Carpz. D. F. 1. th. 20. verum i-
ta, ut, si quando inter se differentiant (11.) priori Lex posterior, l. 26.
27. de LL. l. f. de Conf. Print. adeoque Institutis atque Pandect. Co-
dex, Codici NN. vicissim derogent.

(10.) An-
toris.

6. Feudales autem consuetud. utpote pars quædam J. Civ. Rit-

A 3 tersh.

RED
ERS.
LLE

tershi. diff. l. civ. & tan. pro^e, tantum non Romanis; (8.) ad F. negotia magis restricta sunt; & (9.) ad Particularem Justitiam confer-
vandam vix sufficiunt. conf. inf. diff. ult. & pen. (9.) nec ad decisio-
nem causarum non F. nisi ob rationis identitatem, ex æquitate tan-
tum naturali, admittuntur. l. 14. & seqq. l. 12. de LL. Harpr. in ad-
dit. ad Clar. §. F. q. 3. n. 9. & 10. quinimō (11.) trium libb. F. poste-
riorum capitula extraordinaria (qua post t. 2.f. §. 3. incipiunt) æ-
quali dignitate nunquam recepta, capit. 2. librorum anteriorum
ordinariis quoties contrariantur, in decidendis controversiis quoq;
F. non plus autoritatis merentur, quam Ulpiani, Caji, Pauli & ali-
orum Jætorum fragmenta, Ludvv. Synt. F. c. 1.

7. His omnibus præmissis, nunc in offensio pede ad singulo-
rum terminorum comparationes ed melius progredi licebit. Quâ-
(12.) Feudi
Ætim.
doquidem verò ipsius F. (12.) in toto corpore Juris Justinianei
(quippe quod Romanis tum temporis adhuc planè incognitum
fuit. sup. diff. 2.) nec vola nec vestigium reperitur; ejus notatio-
nem à Fide, satis licet barbarè, deducam. Dn. D. Struv. in Synt. I.
F. c. 2.th. 1. n. 3. omnibus alii ingeni lufibus hic preferendam pu-
to p.t. 2.f. 3. §. 1. in f. & pro ipso jure in re constituto, à Preceptore
meo aeternum deven. Confutis. Dn. D. Werner, rectissimè definitur,
quod sit: jus utilis Dominij, in re immobili vel huic æquipollenti,
sub conditione fidei, alteri concessum.

Substant.

8. Cujus definit. Forma, nempe Fidelitas, 2.f. 3. §. 1. inf. §.
6. 7. & passim. tanquam differentia specifica, Feudum à reliquis ju-
ris in re speciebus, cognationem quandam cum F. habentibus, fa-
cile dispescit V. Cl. Dn. Schnobel. Exer. F.D. 1. th. 23. & seqq. Ludvv.
Synop. F. c. 2.

Natura.

Accident.

Divis.

9. Proprietates (13.) vero F. Communnes. quas V. ap. Schnei-
devv. de F. p. 1. num. 35. & quæ illas mirificè augent vel minuunt,
Qualitates Lege vel Pacto adjectæ. V. Bocer. de F. accid. summa
F. Divisionem (14.) suppeditant (quo DD. tot excogitatæ fractio-
nes, quas Thomas de Marinis decem & centum collegit, ad unam
omnes referri commode possunt) in Proprium seu Rectum; quod
communem F. rationem 2. f. 2. §. f. in p. propriamque naturam ha-
bet. 1. f. 7. 2. f. 48. V. Gothoft. in not. ad e. 2. f. 23. lit. r. & Im-
proprium seu degenerans; quod per L. sive conventionem à commu-

ni Feudorum naturā recedit. rubr. & d. t. 2. f. 48. & 81. conf
Schrad. p. 2. c. 3. Hic vero F. tantum proprium, quoties alicujus.
F. improprii mentio non erit facta, in posterum sub intelligatur.

10. Et primō quidem spectande occurunt Personæ F. dan-
tes (15.) (Seniores 1. f. 17. & 18. in f. sive κατ' ἐξοχὴν Domini dicit (15.) Do-
minis 2. f. 51. & 52.) vel accipientes, & in Falibris novā Valvasorum (Re-
gis vel Regni, alias) majorum (Regni seu Regis Capitanorum)
1. f. 1. p. & §. 5. 1. f. 7. 17. 18. §. 1. 19. 2. f. 89. minorum 1. f. 15. 16.
minimorumque seu Valvasinorum 2. f. 10. & quæ hisce omnibus
et qui pollet, generali Vasallorum appellatione veniunt. 1. f. 9. 12. 21. Vasalli.
25. 26. &c.

11. Interillas nunc vero ut numen terrestre corruseat Prin-
ceps Romanus; (16.) qui rerum fiscalium seu Imperij gl. in l. f. p. C. (16.) Im-
de quadr. pref. & l. 2. § 4. ff. ne quid in loc. p. Cujac. 15. Obs. 30. in f. peras. R.
imò (per ἀνέγεντα illius tui familiarissimam) totius mundi
Dominus salutatur. in l. 9. ad L. Rhod. l. 32. C. de appellat. l. 3. C. de
quadr. preser. circa f. Lege Regiâ l. 1. p. de Conf. Pr. l. 1. §. 7. C. de V.
l. E. omni civilis Legis coercitione solutus, ex absolute potestatis
plenitudine Bald. in l. 2. C. de serv. & aqu. liberam quævis alienan-
di potestatem habebat.

12. Noster autem Princeps Legitimus, Dn. Carpz. de Leg. Reg.
c. 12. tantum abest ut de bonis Imperij perpetuo usufructu F. 2. f. 23.
§. f. quicquam alienare velit. Capitt. Imp. §. 12. conf. 2. f. 3. & arg.
l. f. C. de reb. al. non alien. Sleidan. de stat. Relig. lib. 1. p. 17. qui po-
tius sancte promittit, se, de F. Imperio apertis, citra Archiprinci-
pium approbationem, de novo quenquam investire nolle. Capitt.
Imp. Car. V. & seqq. 6. wann auch Lehren. ut vel hactenus publicæ
Imperi egestati (aliis remedii deficiens) aliquo modo consu-
latur.

13. Ecclesiastice attamen Personæ (17.) rem inferndas soli- (17.) de
tam, vel proximo Corisanguineo (modo ille idoneus sit nec Eccle-
sia onerosus) pro arbitrio in F. date possunt. p. tr. general. 1. f. 7. p.
& p. add. 2. f. 34. §. 2. Longè alia ratio est Emphytevsos Ecclesias-
ticæ, quam Oeconomi & Administratores venerabilium domo-
rum parentibus, filiis & aliis cognationis vel affinitatis necessitu-
dine conjunctis concedere prohibentur; N. 120. c. 5. §. f. ne scilicet
cano-

German.

(17.) de
Personis
Eccles.RIED
ERS.
ALLE

canonis vel diminutio, vel remissior exactio, metuenda esset. Alciat. i. presump. 29. Wurms. i. pref. 39. c. 6. quæ ratio in F. cessat. arg. 2. f. 23. §. in primis.

(18.) de
Feminis.

14. Feminis quoque (18.) libera donandi & alienandi arg. t. 6. C. derrevoc. don. l. 4. §. 1. l. 5. & t. ff. & C. ad Sc. Vellej. nec non in F. dandi potestas relinquitur. 2. f. 3. §. 1. inf. 2. f. 91. nisi forte peculiari Lege vel statuto res suas alienare prohibeantur. d. t. 2. f. 3. p. i. deoque jure Sax. & in terris ubi similiter obtinet. Curatorum consensum ad mulierum infederationes requiri non immerito dixeris. Const. El. Aug. 15. p. 1. quod ad feminas illustres Regalia & jurisdictionalia habentes extendere, splendoris ratio non permittit. Berlich. p. 2. concl. 17. n. 79.

(19.) de
Plebej. &
Ruſt.

15. Et hoc pacto loci cujusque consuetudinem, quæ (17.) rusticu vel plebejo jus hoc vel tribuit, vel (contra general. l. 21. C. mandati) admittit, attendendam quoque esse, non dispergo cum Duar. de F. c. 6. n. 9. & Arum. D. 3. th. 17.

(20.) de
Servis.

16. Alias autem ne Servi (20.) quidem hodierni conductiti, uti nec homines proprii seu Lazzij de q. V. Wehner. Off. Pr. verb. 10. sen. impediuntur, quo minus (tanquam alias liberti) rerum acquisitionem, commercium & legitimam administrandi Zaf. lib. 1. c. 3. n. 67. Hufan. c. 6. n. 24. & seqq. adeoque in Feudum dandi (possessiones modo adsint) & accipiendi facultatem habeant. p. 1. 2. f. 3.

17. Dura enim illa Romanorum juga & jura, quibus servi (& qui iis accensentur, statu liberil. 29. & t. t. de stat. lib. & ascripitij. l. 2. C. in quibus causis col. cens.) contra naturam §. 2. 1. de l. pers. domij. l. 3. §. 1. inf. de cap. min. l. 10. §. 1. de A.R.D. possessionis. §. 3. I. per quas perso. l. 49. §. 1. de acq. vel am. pos. militia. l. 8. II. de re mil. l. ult. & pen. C. qui mil. non pos. omniumque rerum civilium incapaces. l. 22. d. R. I. pro nullis. l. 32. eod. & planè pro mortuis habentur. l. 209. eod. l. 19. §. f. de cond. & dem. ipsis denique animalibus brutis in nonnullis æquiparantur. l. 2. §. 2. ad L. Aquil. inter Germanos (gentem libertatis tenacissimam) æquali conditione formaliterubique recepta nunquam fuere. cl. Dh. D. Hahn. ad tit. de Manumiss. ibid. allega. hodiè sanc. nullum tyronum electum nec de conditione motibusve aliquam quæstionem amplius esse, sed ulter levissimum quemq; ac strenuum potatorem (non sine grandi no-

bilis

bilis militiae nō vō) castra sectari solere, & ad militaria servitia fātis idoneos esse, quotidiana experientia abundē testatur.

18. Ita etiam impuberes atque minores (21.) inter quos J. C. (21.) de maxima alias differentia est. p. I. quib. mod. tut. fin. 1.v.F. promiscuē ^{Impub. &} sumuntur. 2. f. 26. §. 4. vers. si minor. junc. §. seq. & 2. f. 55. in f. pr. Minor.
vers. preterea.) J. C. (22.) quandiu præstantiori Tutorum vel Curatorum arbitrio gubernantur, rerum administrandarum jus non habent l. 17. §. 1. de jurejur. jun. l. 5. d. R. I. nec regulariter & validè obligari. l. 43. vers. pupillus. de O. & A.p. I. & t. ff. de aut. tut. l. 3. C. de in integ. rest. nec juramentū alteri deferre possint. l. 17. §. 1. de jurejur. quod Hottom. movit. D. F. c. 12. J. F. rei intellecūm habentes, sine tutoris vel Curatoris consensu, F. non tantum antiquum, de quo fidelitatis juramentū præstatur, renovare. r. gen. 2. f. 3. p. jun. t. 2. f. 26. §. si minori. Curt. part. F. 1. q. 2. verum etiam F. accipiendo sese domino suo obligare possūt. d. t. 2. f. 3. §. 1. ratio. quia illo casu majorum factum confirmans antiqua saltim obligationi insit, & investiti obligationem acquirens, conditionem suam minus facit deteriorem, (quod LL. civiles primarij præcavere student) Vultej. c. 3. n. 7. hic vērō beneficium novum accipiendo conditionem suam planè meliorem facere præsumitur. 2. f. 23. in f. quanquam, ob nonnullum lesionis periculum, Tutorum curatorumve consensum tuitus adhiberinon diffiteatur. Schneid. d. F. p. 3. n. 82.

19. Sed & in Tute Principis plerique hoc peculiare statu- (23.) de unt, quod, realis ejusmodi investit. donationem licet quandam in- Tur. Princ. volvat. 2. f. 3. in f. que Tutoribus J. C. (23.) nullo modo est licita. l. cip 22. ff. l. 22. C. de adm. tut. l. 1. §. 1. ff. de tutela & ratio. disfrab. pro per- sona tamen dignitate, eo modo quo defunctus beneficia conferre fuit solitus, ordinarij Magistratus decreto interveniente. Surd. cons. s. n. 73. 74. de pupilli sui bonis infeudare possit. Sonsb. de F. p. 6. n. 4. Vultej. l. 1. de F. c. 3. n. 6.

20. Quā occasione de materiā tutelari notandum est: quod de Tutela. nullā ordinatione defuncti (ideoque nec Tutela Test. (24.) que a- (24.) Te- plias prima est, & testamento vel codicillis Testamento confirmatis Legitimā solummodo introduci potest. l. 1. §. 1. de confirm. tut.) in F. manente (25.) Ma- vel valente. 1. f. 8. exclusā itidem ēā tutula specie que (25.) Matti, triū & A- Avia. l. 2. auth. Matri. C. quand. mult. tut. (26.) proximisque Cognati (25.) Co- gnitorum.

tis J. C. competebat. auctb. Sicut C. de leg. tut. per generalem Juris Reg. que hab. l. i. p. de legit. tut. iis qui successoris emolumentum sperant, quales in F. recto sunt proximi ex primi acquirentis sanguine prognati in fr. th. 53. vel J. Sax. simultaneè investiti. Schrad. de F. p. 10. c. 19. n. 9. &c. tutelæ administratio incumbat. Kling. Inst. de tut. & de leg. agn. at. tut.

de Tut. E-
lect.

21. Quod de tutelâ Electorali satis constat ex A. B. t. 7. itemq. geminâ Declar. Sigism. Imp. d. a. 1404. & 1434. ubi (non (27.) ejusdem gradus omnes, sicuti §. f. I. de cap. dim. sed) Senior agnatus, qui solus, in hoc F. maximè Regali, succedendi ipem fovet. A. B. t. 25. hæreditis Electoralis ad (28.) 18. usque ætatis annorum (quo in Electoribus jure singulati (contra dispof. J. C. p. I. quib. mod. tut. fin. & p. I. de Curator.) tutela & cura finitur. Conf. A. B. t. 20. Conf. Car. V. a. 1556. d. Ioh. Evang. in causa Rupertorum prolat.) Tutor simulque Administrator esse jubetur.

(29.) de
suc. Honor-
ar. &
ipfius Do-
mini.

de Admin.
& peric.

22. Si verò successor F. nullus extiterit; nec tum Honoraria (29.) s. Dativa de qua r. I. de Attil. tut. admittitur, sed exemplo legitima Patronorum tutelæ, ad D. F. ad quem F. reveratur est, pertinere colligit. Georg. Schultz Synop. Inst. ad t. de leg. Patron. tut. ex t. 2. f. II.

23. Et observandum adhuc circa ipsum administrationis officium; quod, J. C. (30.) tutor statim à tempore notitiae gerere debat. l. I. s. §. f. de adm. & peric. tut. J. noviss. R. Imp. Decretum Magistratus semper præcedat necesse est. J. C. (30.) Tutor datus finitâ administratione rationes demum reddebat. §. f. I. d. Attil. tut. quod hodiè singulis annis fieri debere, præcipit consti. polit. 1548. tit. 31. & 1577. t. 32. J. C. (31.) Tutela pubertate finitur. p. I. quib. mod. tut. fin. hodiè Tutores plerumque administrationis periculum ad legitimam usque ætatem continuant. Gail. 2. o. 96. n. 1. Tantum de Personis.

(32.) no[n]ca-
zer. divisi.

(33.) Ma-
teria F.

14. Personas sequuntur Res; (32.) harum summam divisi. in Feudales & Allodiates (seu burgensaticas) hic fortè qui fecerit, non errabit. arg. 2. f. 17. inf. 26. §. I. 54. &c. V. Hottom. in Lexic. F.

25. Materia F. (33.) (quod peculiare hinc est) sunt res tantum immobiles & quæ immobilibus accensentur. 2. f. I. §. I. morib. autem contrariis quo minus introducatur, ut, sicuti in terris Sachsenicis,

nicias, ita alibi etiam locorum, F. in re mobili quoque constituantur,
nil impedit. V. das Torgawische Aufschreiben. V. Schepliz. part.
4. Confver. M. arch. tit. 25 §. 1 n. 7. & seqq.

26. Sunt autem res illae, quæ huc quidem considerandæ veni-
unt, in quadruplici serè differentiâ. Quædam enim e. c. Flumi-
na & portus (34.) olim erant publica. §. 2. I. de R. D. quarundam e. c. ^{derebus}
riparum §. 4. litorum & maris usus §. 5. eod. (35.) jure gentium erat ^{publ.}
publicus. (36.) Venationum autem, atque (37.) pescationum jura
cuique competebant. §. 12. I. eod. l. 13. §. f. de injur. l. 1. §. I. l. 3 §. I. d. a. r.
d. illarumque l. 9. §. 5. l. 62. de usfr. sicut (38.) fodinarum & simili-
um rerum redditus, quisvis possessor, non tantum jure dominij ex
fructibus fundi proprij, sed alieni quoque, quam bona fide posside-
bat. l. 7. §. 13. & seqq. l. 8. ff. solut. matr. l. 9. p. §. 2. & 3. l. 13. §. 5. de usfr.
l. 48. d. a. r. d. à supremo solo ad infernum usque acquirebat. DD. in
l. 8. C. de serv. & aqu. l. 49. §. 1. de R. V. Hæc omnia privatorum patri-
monio hodiè exempta. V. t. 2. f. 27. §. 5. verf. nemo. & Regalibus mi-
noribus accentua, speciali investiturâ indigent. 2. f. 56.

27. Alia porrò res (39.) Ecclesiastica scilicet quas alienate ^{de rebus Ec-}
olim non facilè licebat. N. 7. per beneficium hodiè, ex antiquâ ^{de Regali-}
censu, consuetudine, ad alios transferuntur 1. f. 1.

28. Item (28) Regalia & præsertim Majora, hodiè quæ di- ^{de Regali-}
cuntur, & supremæ potestati immediate quasi cohærent, ideoque ^{bis.}
in statu Romanorum Regio tanquam partes integro toto, & salvâ
Majestate Imperioriâ, abscondi non potuissent; hodiè ita sunt
communicata, ut nostrum Imperium Romano - Germanicum in
generali complexu consideratum magna quædam civitas videatur,
cujus singulæ partes separatis spectâtae peculiares & plures quo-
dammodo Respublicas constituent. Sixtin. lib. I. c. 5. n. 12.

29. Nostri enim Proceres Imperij, unâ cum FF. ejusmodi
immediatis, Comitiorum jura naæti, & in partem solicitudinis Im-
perialis assumpti, respectu suarum provinciarum ac territoriorum,
analogicam, ut ita loquar. Majestatem, jura territorialia, episco-
palia. Dn. Carpz. tuispr. Confistor. t. 1. def. 1. & seqq. & omnia rega-
lia, maiora, minora (paucis Reservatis, quæ soli Imperatori com-
petunt, exceptis. Limn. de I. p. lib. 2. c. 9.) non tantum ipsi habent;
sed nobilibus etiam, aliisve multis, ut privilegia, (etiam illorum,

quaæ

REED
ERS
ALIE

quæ superioritatis jure ipsis competunt, usum & delatam administrationem), jure Feudi concedunt. Knich. de jur. terr. c. I. n. 342. & seqq.

de Iuris.

30. Hac adeoque ratione, Jurisdictio, J. R. (41.) ad civilium tantum causatum dijudicationem, simplicem scilicet jurisdictiōnem & mixtum imperium resticta erat. tota l. 1. & f. de offic. ejus cui mand. jurisd. & merum imperium, quod Provinciarum Rectoribus (42.) cumulativelye concedi solebat. l. 8. de offic. Procon. l. 4. de offic. Prof. (43.) temporale & plerumq; annum erat. l. f. de offic. Procons. atque (44.) personæ potius, quam rei inhærente credebatur, ideoq; (45.) nec mandari (46.) nec ad hæredes transmitti poterat d.l.r. in tantum, ut ne provincialis quidem patria suæ administrationem, sine sacrilegi crimine desiderare auderet. l.f. C. de crimi. Sacrileg. & rubr. C. ut nulli patriæ suæ administris.

31. In Germania (41.) paulatim extendi, & latiori vocis significatione, maximè lingua nostrâ vernacula, pro omni regimine usurpari ceperit, & dividii in superiorem seu altam, & in inferiorem seu passam, Knich. de sibi. terr. jur. c. I. n. 231. Ober- und Untergerichte. Wesenb. cons. 95. quæ per infestationem una (44.) cum ditionibus (43.) perpetuo (46.) hæreditatio jure, sub qualitate der hohen Landesfürstlichen Obrigkeit/ subordinatæ. Frantz. lib. 1. resol. 18. vel etiam in quantum privilegio de non appellando gaudent, (42.) primitivè Imperij Principibus, & ab his (45.) aliis iterū concedi solet.

de Titulis.

32. Tituli (47.) verò hoc est bona mensalia in sustentationem clericis assignata c. 4. 16. de praebend. olim sicuti alias res Ecclesiastarum ad cultum divinum immediate non pertinentes, justa causa debitisque requisitis intervenientibus alienari, poterant. l. 17. §. 1. auth. hoc jus porrectum. C. de SS. Eccl. hodiè post tempora Urbani II. & sanctæ Synodi prohibitionem ab objecto F. novi sunt exempti 1. f. 6. p.

de rebus alienis.

33. Alias non refert, an res in F. data sit verè propria concedentis, quod alias de naturâ est (48.) Contractu ad alienationem tendentium. arg. l. 1. §. 3. de rer. perm. nam publica utilitatis gratia singulariter hoc in empt. vend. & contractu F. admittitur, ut ad evi-

de Modo F. promissione.

34. Promittitur verò F. vel per Pactum tale quod Romanis (49.) per nudum dicebatur, (49.) & ad actionem producendam minus erat idoneum. l. 7. §. 4. & 5. de pali. hic verò satis quasi causa sub se ha-

bet

^{33.}
bet Jacobin. in verb. investitir talem. l. & 11. ne locus fiat l. 31. p. de
A.R.D. & jure canonum c.1. & 3.X. de pact. moribusque hodiernis
obligationem parit juri naturali & gentium convenientem. We-
senb. in pavatis. de pact. n.9. & quaeib. notat. Cl. Dn. D. Hahn. in Obs. &c
in foro etiam civili efficacem. arg. l. un. de cond. ex leg. add. Vinn. d.
pact. cap. 7.

^{34.}
35. Idque multo magis si promissione juramentum accedat, (50.) per
(50.) quod J. C. ne quidem negotium invalidum, validum redde- ^{jurjurand.}
re poterat l. 7. §. 16. de pact. Jure verò Cano. in praxi itidem hoc ca-
su magis Christianè recepto, propriā autoritate obligationem no-
vam inducit. c. 1. de pact. in 6.c. cum contingat. X. de jurej. Gail. 2. O. 41.
& vera est Martini glossat. & Citramontan. sentent. in auth. Sacra-
menta pub. C. si aduersi. vend.

^{35.}
36. Vel promissio de investiendo vallata est quadam stipula- (51.) per
tione, (51.) qua antiquis verborum inflectionibus & solennitatib. ^{stipulat.}
l. 52. §. 2. de O. & A. §. 5. I. de inut. stip. hodiè non indiget. Bachov. &
Giphian. de V.O. ideoque (52.) fratrem fratri de Feudo stipulati posse
communiter receptum est. l.f. 20. 2.f. 12. & 18. licet alias stipulatio-
nes à Romanis primitus ad inventa sint ad eum finem, ut unus
quisque acquirat sibi quod interest, & alter alteri, cuius jure sub-
iectus non est, stipulando nihil agat. §. 4. I. de inut. stip. l. 11. de O. & A.

^{37.}
37. Omnes nunc verò hi modi promittendi donationis quen- (53.) an
dam actum tacite involvunt. 2. f. 23. sed talem qui est sub causa & ^{donationes}
modo (fidelitatis scilicet atque servitiorum) non omnino gratui- ^{ista insinua-}
tus, ideoque M. thalerorum summam licet excedat, publicâ tamen
insinuatione & scripturâ (53.) quam J. C. in aliis donationibus exi-
git l. 36. §. l. 35. inf. C. de donat. ne in Appropriationibus quidem
opus habet. Rosenth. miscel. F. concl. 6.

^{38.}
38. Effectus interim non est (54.) necessitas traditionis, §. 2.
I. de donat. sed promissor ad faciendum (sive investendum) obliga-
tus, praestando interesse liberatur. l. 13. §. 1. de Re jud. Rosent. c. 6. q. 7.

^{39.}
39. Modus enim F. constituendi unicus & pecularis (55.)
est Investitura. 1. f. 25. germ. die Belehnung. quâ per contractum (55.) Modus
juris Civ. (tantum non Romani) nominatum, bona fidei, con. F. conf. In-
sensualem, Dn. Vasallo fidelitatem promittenti, F. testato cedit. ^{F. conf. Ins-}
^{vestir. quid}
^{fri?}

^{40.}
40. Cujus solennitates in eo consistunt; quod investendus ^{Solemnitas}
B 3 (56.) ad 103.

FRIED
ERS.
ALLE

(56.) *cita-* (56.) ad Vasallagii præstationem triina citatione i[n]vitar[em] debeat. 2.
xio. f. 24. §. 1.

41. Requisitus ubi comparuit ex antiquissimâ Curiarum consuetudine. (57.) Regna per gladium, Provinciae per vexillum, Otto Friesing. lib. 2. de reb. gest. Frid. c. 5. Ligur. Gunth. lib. I. reliqua alio corporeo signo & verbali Feudi cessione traduntur & recipiuntur. 2. f. 2. p.

(57.) *ad h[ab]itum*
Investit. 42. Investituram sequitur juramentum fidelitatis 2. f. 4. 7. §. f. (quod) (58.) Clericis etiam h[ab]ito tacite permitiatur, arg. c. 30. X. d. i[n] rejur. in aliis verò Ecclesiasticis regulis & beatissimorum Episcoporum canonibus iis interdicitur. l. 25. §. 1. inf. C. de Ep. & cl[er]c. &c in fidem atque autoritatem instrumenti testes adhibentur duo (59.) mares 2. f. 2. p. 32. §. fin. (non fœminæ quæ J. C. ubi exp[re]ssæ non prohibentur testes sunt idoneæ. l. 20. §. 6. ff. qui. test. fac. posse.) & si haberi possint, feudumque seculare sit (60.) pares curia 1. f. 26. p. in fin. qui jam ante ad fidelitatem obstricti sunt (non verò extranei, qui de J. C. in aliis indistinctè adhibentur. l. 16. C. de t[est]if. l. 1. §. 1. ff. eod.) ratio ne quid falsitatis in perniciem Domini excogitetur. 2. f. 58. §. 2. n. f.

Dif[er]i.

43. Distinguitur autem Investitura, quod fiat aut de veteri beneficio, aut de novo 2. f. 3. p. quæ h[ab]ijus loci est. utraque vel recta est, vel abusiva 2. f. 2. p. cui iure Sax. Simultanea succedit V. Dh. Struv. Sym. I. F. c. 9. th. 14. & seqq. de abusivâ (seu Symbolicâ) quæ J. F. propriè dicta Investitura est. 2. f. 2. p. hodieque omnium frequentissima. Vid. Moz. tr. F. d. substant. F. n. 36.

44. Propria (seu Recta) alia dicitur vera alia præsumpta. Vera quæ fit per actualem in possessionem rei F. introductionem, 2. f. 2. p.

45. Præsumpta seu Tacita est, quæ resultat ex lapsu temporis, quo non minus atq[ue] investiturà verâ jure æquissimo, & quasi natura lege V. Grot. in aureo lib. de j. b. & p. lib. 2. c. 4. ut alia res multæ, F. quocq[ue] acquiritur. 2. f. 46. §. 4.

46. Tempus illius Praescriptionis lege F. definitum, est spatium 30. annorum quod J. C. (61.) longissimum dicitur J. autem F. ex more Longobardorum. V. tit. LL. Longob. de Praef. 35. lib. 2. simpliciter longum. 2. f. 87. i. f. 28.

47. Illudq[ue] tempus in unoquovis F. sufficere verius est per d. f. cathol. 2. f. 76. §. 4. & 2. f. 9. §. 1. (62.) Quanquam alias rerum Ecclesi-

*de
Præscript.
C. Modis
F. acqui-
vendi.*

*Requisita.
(61.) Tem-
pus long. 30
ann.*

Ecclesiasticarum atq; Rerump. præscriptioni J. Civ. & Can. XL.
anni sint præstituti. auth. quas actiones C. de SS. Eccl. c. 6. X. de prescr.
(36) & contra Civitates non nisi C. annorum aut immemorialis
temporis spatio præscriptio currat. l. 23. C. de SS. Eccl.

48. Bona Fidei in dd. tt. mentio quidem non fit, & (64.) Bo-
ad prescript. longissimi temporis, continuata certè, J. C. non erat na fides.
necessaria. §. 9. l. de usuc. extulare tamen à præscriptione Feudal.
non debet 2. f. 87. sed nec interrupta serie ad finem usq; continua-
continua-
ta est. c. 5. ult. & pen. X. de prescr. Mysl. 4. o. 6. n. 4.

48. Hæredi autem (65) qui J. R. non tantum in virtutes sed (66.) exæ
etiam in vitiis defuncti succedebat l. 11. C. de acquir. possess. propter malas poss.
initij vitium ne ipse quidem bona fidei possessor, usucapere potè- hæres pra-
rat. l. f. C. commun. de usuc. l. 11. ff. d. divers. & temp. presc. sui præde- scribit.
cessoris mala fides amplius non nocet, & si ipse tempora statuta
bonâ fide complevit, hodiè secundum DD. audiendus & in posses-
sione suâ defendendus est. Georg. Schult. in Synops. Inst. t. de usuc.
lit. g.

50. Quam bonam fidem ut & Ticuli (66.) probationem (ju- (66.) Titu
re novissimo Justiniani necessariam l. un. vers. quod & C. de usufruct. l. un.
transfor. ex longinquâ præfiniti temporis patientiâ præsumendam
esse, post t. 2. f. 3. tradit Hartm. Pist. l. 1. q. 6. alias si de Investiturâ præsumit.
ipfa (qua proprius & ordinarius titulus F. acquirendi. 2. f. 1. inf. &
2. f. 2.) constaret, nullâ Præscriptione opus foret.

51. Et hac ratione non solus V. verum etiam tertius possel. (67.) erit
sor à V. sine consensu D. subinfeudatus (67.) præscribere potest, subinf. pra-
adeoque extincto jure dantis, extinguiri quoque jus accipientis (ju-
xta antiquum brocardicu l. f. C. si pignus pign. dat. sit. & l. 31. ff. de pign.
& hyp.) praxis hoc passu non permittit Cl. Dn. D. Werner. in pret.
F. V. t. 2. f. 9. p. inf.

52. Objectum Præscriptionis J. C. est dominium tam (68.) Obj. et.
directum quam (69.) utile l. 2. C. de presc. 30. ann. Vasallum tamen, Pres.
quia novit se investitum esse, jure directi Dominij (68.) nec pos-
fidere nec præscribere posse, in puncto juris verius est. V. diff. 64.
& exercitij gratiâ defendi potest. Contrarium interim practica-
tur, & integra Regia Imperio præscriptione jam subducta esse ex-
perientia testatur. K. Cl. D. Conting. in op. absol. de Finib. Imp. pag.

de Succes. 220. & passim. An vero D. contra V. prædij F. æque atque allodialis (69.) libertatem præscribere possit, DD. certant, & sub judice lis est. Verum ex æquiori & magis receptâ opinione probalibus videtur, per ejusmodi consolidationes Agnatis jus, per primum acquirentem plenè acquistum, auferri non posse 2. f. 39. 1. f. 14. §. 1. 2. f. 52. 55. & Servitudes (70.) à F. possessore impositæ, præter ipsum possessorem nemini nocent. 2. f. 8. p. vers. quid ergo. contr. 1. f. in f. C. de prescr. longi. temp. l. un. C. de usucap. transfor.

de Succes. 53. Feudum per investituram sic constitutum, per successionem ulterius hodie obtinetur & acquiritur, ubi pro Regulâ tenendum; in Successore F. hæc tria conjunctim à LL. FF. requiri: I. ut ex primi acquirentis sanguine legitime descendat. 2. f. 31. & 50. II. ut sit masculus. 1. f. 1. §. 3. III. ad debita servitia præstâda idoneus 2. f. 36.

(71.) *Testa* 54. Hinc Testamentaria Successio (71.) (cujus Romani, arcano quodam politico, priorem & potiorem rationem esse voluerunt. l. 39 ff. de acquir. her.) & quæ eō dependet, magnalitium seges, in Feudis regulariter cessat. 1. f. 8. p. ratio dispositionis desumi potest ex altior. 2. f. 52. & 55. ubi Feudalia bona, ex antiquissimâ consuetudine & majorum (quibus status Aristocraticus semper cordi fuit) prudenti consilio, ad extraneos transire prohibentur. Sichar. con. E. 4. n. 1.

55. Quæ salutaris J. F. constitutio, contraria multarum Regionum consuetudine, penè obsolevit *Magnif. Dn. Theod. Reink.* (vñ vñ dños.) 1. cl. 4. c. 17. n. 60. quid? quod tertia exorbitans & planè anomala succedendi species, moribus Ganerbinorum in valuerit, ita ut hodieque aliquot Principum familiarumq; illustrium Confraternitates (72.) & paœta gentilia (germ. Erbverbrüderung) subsistant. Cujusmodi paœta de futurâ successione affirmativa, capienda mortis alienæ votum inducere, & alterius vite insidiandæ stimulum facile præbere possunt, ideoq; J. C. simpliciter damnata & improbata l. 15. 19. & f. C. de part. l. 2 §. 2. de vulg. & pup. subf., ex alio vñd capite, per Cæl. capit. §. wann auch die Eehen. cautiæ restrictæ sunt, ne scilicet plures Ducatus vel Comitatus in unum corpus, ducumque potentia in immensum crescent, sed imperij redditus imminutiæ apertorum feudorum incorporatione potius restarentur. V. Limn. lib. 4. de jur. publ. c. 8. n. 153.

57. Ali-

(72.) *de
Confrater-
nitatibus.*

56. Aliud frequens & vulgare exemplum Pacti de futurâ successione Jur. Sax. (73.) est simultanea investitura, (*die gesampte Hand*) & J. F. (74.) quando Feudum viventis & Domino nondum apertum (*die Anwartsung. Gnaden-Lehn*) alteri jam conceditur, idq; Vafallo pollesfore sciente & contentiente, vel etiam eo ignorante. 2 f. 26. §. 2. 1. f. 27. versf. quales Expectativæ & in nuperâ Pacif. Osnabr. (duro necessitatibus telo urgente) concessæ.

57. Sed missis Successionibus istis irregularibus, ad successione legitimatam deveniendum est; qua hoc servato ordine prægreditur; ut primo loco vocentur liberi (75.) (sub quorum uti & filiorum appellatione filia J. F. non veniunt, contra. § 2. I. de hered. que ab int. l. 1. §. 3. de vent. in poss. mir. l. 16. de testam. tut. legitimi & masculi (62.) non etiam feminæ, nisi in casibus exceptis. 2. f. II. (contral. 4. C. delib. præteritis.)

58. Ut verò nuptiæ sint justæ, & ex iis legitimè quis prognatus dicatur, (77.) *is post oras* intervetus in Consistoriis & judiciis nostris requiritur (78.) conditionis & (79.) Regionum discriminæ, *de legit.* quop. r. denupt. nullò observatô.

59. Idcirco Naturales liberi (80.) de quorum successione existat. N. 89. c. 12. propriè dicti in Rep. Christianâ nulli habentur, postquam diutinæ istæ consuetudines & concubitus damnata sunt & prohibita. *Recsf. Imp. d. a. 1530. & 1548. Reform Imperij Polit. d. a. 1577. tit. von leichtfertiger Benwohnung.* quæ prohibito, præ aliis optimis quoq; rationibus politicis nititur. quos adducit *philosophor. princeps Arist. S. Eth. 14. & 7. Pol. 16. in f.*

60. Et Spurij (81.) (qui hodiè naturalium liberorum appellatione communiter veniunt) J. C. (82.) ob delictum Patris, a fœcularibus officiis. l. 2. §. 7. l. 3. §. 2. l. 6. p. de decurion. (83.) atque maternâ successione non excludebantur. §. 3. l. de SC. Orphit. In curiâ verò domini (82.) qui eorum ministerio uti debet, honestè stare non posunt, ideoque (83.) ne matti quidem in F. feminino succedunt. 2. f. 26. §. naturalis. Welenb. de F. c. 6. n. 10.

61. Nisi legitimati fuerint per subsequens matrimonium, Legitimari quo casu, ob summum matrimonij favorem. c. 6. qui filij sint legit. per subseq ad successionem in Feudis (quamvis (84.) tabulae dotales, quas ratio. germ. M. J. C. olim exigebat. N. 89. c. 8. nulla extent) hodiè regulariter fœlinder.

admittuntur. Myns. 5.O.42.n.1. Finckelth. D.F.6.th 13. Legitima-
tio interim, quæ olim (85.) per curia oblationem §. f. 1. àe nupt. &
(85.) reli-
qui non.
que hodiendum (86.) vel immediatè ab ipso Imperatore. N.89.c.9.
vel à Comitibus Palatinis fieri consuevit. V. Mund. à Rodach. sing.
tr. de Comit. Palat. c.3. agnatorum juri quoad F. successionem, nil
detrahit. 2.f.26.§.naturales;

(87.) Ince-
stuoſi alia-
mari-

62. Adiuterini verò & incestuosí (87.) qui ex rigore J.R.
ne quidem aleni erant à Parentibus aut. ex complexu C. deinceſt.
nupt. hodiè necessarii vitre adminiculis destituti, ex fructibus F. ſu-
ſtantur, arg. c.5.in f.X.de eo qui duxit in matrem, quā per adult. poll.

(88.) nati
ex matri-
mon ad
morganat.
in F. non
succed.

63. Alius adhuc est casus (88.) in t. 2.f.29. & 26. §. filij, qui ne-
gat. legendus, ubi filij naturales & legitimi simul, quia ex matrimo-
nio ad Morganaticam contracto prognati sunt, in feuda paterna
non succedunt, sed instrumentis dotalibus portione affignata con-
tentī esse coguntur. cuiusmodi pacta de non succedendo, ad familiarium
conservationem plurimum faciunt, licet J.C. omni ex parte
consentanea non sint l.34.de pactis l.f.de suis & legit. s.3. C. de collat.

(89.) neq;
filius ad-
opt.

64. Filij denique adoptivi (89.) ob defectum attinentię hic
excluduntur. 2. f. 26. vers. adoptivus. secns atque in allodialibus. §.
14.l.de hered. que ab int. §. 3. l. de success. cogn. ratio est: quia adoptio
filium quem facit, sanguinis jura non attribuit. l. 23. de adopt. in F.
verò Filius in Filiusam, quis sit multum interest.

(90.) de
Success.
Ascend.

65. Mortalitatis ordine inverso, si defunctus descendentes
hæredes non relinquat; J.C. (90.) Parentes vel reliqui Ascenden-
tes in solatum admittuntur. N.118.c.2. quorum verò successio in F.
nulla est. 2.f.50. & 84. quibusdam casibus exceptis, quos refert
post alias Gothofi. Ant. D.F.5.th. 6. lit. b. Et tunc soli quod se-
cūs est de J. C. d. N.118.c.2.) succedunt, nisi sit F. merè hæreditari-
um, quod jure allodij censem̄tur. Id. ib.

(91.) de
Success
Collateral.

66. J. C. (91.) tertius ordo collateralium est. qui indistinctè
in allodialibus succedunt, quoctunque tempore defunctus res hæ-
reditarias acquisiverit. N.118.c.3. J. F. in F. novo nec Frater fratri
succedit, nisi casibus exceptis. 1.f.1. §.2. vers. fin autem. 8. in f. & 20.
J.C. (92.) collaterales succedunt jure quodam hæreditario & titulo
universali. d. N.J.F. fratres superstites defuncto fratri in Feudo an-
tiquo succedunt providentiā magis principalī, hoc est beneficio pri-
mi

mi investientis atque legis 1.f.1. §. 2. in p. J. C. (93.) frater germanus consanguineum excludit. Auth. cessante C. de legit her. In FF. vin- culi duplicitas nil juvat. 2.f.11. & ibi. Alvarot. nam j. C. (94.) gra- dus proximitas attenditur. N.118. c.4. J. verò F. generis potius ra- tio habetur. 2.f.50. & de Jur. Sax: nec genus, nec gradus, nec re- präsentationis (95.) jus (cujus fundam. est in d. N.118.c.3.) ullum observatur, sed qui nam simultaneè sint investiti ut illi simul & æqualiter succedant. Eehent. c.6. & 21. quod in praxi sequitur tota Germania Colet. decif. 52.n. 4. Fachs. differ. 29.

67. J. C. noviss. cognati (96.) eodem planè loco numeroq; ^{(96.) de Success.}
habentur quo agnati. N.118.c.4. J. F. soli masculi sunt ἀνδρεῖοι, fac-^{cognat.}
minæ & omnes ex sequiori sc̄emina natum sexu descendentes ἀνδρότου
1.f.1. §. 3. 2.f. 11. & (97.) appellatio hæredis, vel pronunciatio ser-
monis in sexu masculino ad feminas (sicuti in aliis plerumque. l.
195 ff. de R. I.) in FF. non porrigitur. 1.f. 13. §. ersi clientulus. solo F.
merè hæreditario & feminino excepto. 2.f.11.p.2.f. 104.

68. Dementes & (98) furioli, item muti, sordi, cœci, & si. imperfeci-
mili modo animo ut corpore imperfecti, vel nati vel facti, & alijad ^{in F. non}
debita servitia feudalia prestanta inhabiles & inidonei, quod h̄c ^{succedit.}
à successione arceantur ex naturâ F. est. 1.f.6. §. mutus. 2.f. 36. & J.
C. contrarium. §. ult. in f. de her. qual.

69. Collateralibus non extantibus J. C. (99.) Conjugum (99.) de
successio cortoborata est. per l.un. & seq. auth. præterea. C. unde vir &
uxor. J. F. verò uxor marito non succedit. 2.f.8. §. 2. nec maritus u-
xori. 1.f.15. 2.f.13. & 85. in tantum ut nec maritus habeat hypothe-
cam (100.) pro doce promissâ præstandâ (de quâ J. C. l. un. §. 1.C.
de rei uxor aft. sicuti nec uxori (101.) vel ratione donationis pro-
ter nuptias. (de quâ N.97. c. 1. & 2.) vel paraphernalium à marito
administratorum causâ. (l.f. §. sin aut. C. de p.aft. conv.) vel pro ali-
mentis præstandis (Angel. in § fuerat. 29.n.11. de action.) vel deniq;
pro doce restituenda §. 29.de aft. privilegium tacita hypotheca, aut
ullum retentionis jus competit. 2.f.8. §. f. Myrl. 6. Obj. 45.

70. In totâ interim Germaniâ, in locis præsertim ubi Jus Sa- (102.) Vi-
xon. viget, consuetudo invaluit. (102.) ut viduis superstitibus, do-
cens dora-
tem illatam repetere nolentibus, in illius compensationem, quo-
lit. consti-
tutur.
tannis usurâ duplicata sextantes, vel certa, seu bonorum, seu redi-

tuum F. portio, quandiu castè & pudicè vixerint, à F. successoribus
præstetur, quod Dotalitium seu Doarium gerit. em. Leibgeding /
Leibzucht / seu Wittumb. vocatur. Andr. Kohl. decl. const. March. q.
9.v.24. Dn. Richter. sett. 4. Rothsch. tr. d. dotal. art. 1.

*de fructibus
ultimi anni
ni.*

I. C.

71. De Fructibus autem ultimi anni J. C. (103.) quo cumque
die aut mense usufructarius decedat, semper ejus hæredes quo-
dam lucrantur. J. F. si ante Martium vel post Augustum decedat
nullo successore idoneo in F. relieto, ad ceteros hæredes nullos
fructus transfert. (104.) J. C. si uxor vel maritus moriatur fructus
indistinctè omnes pro rata temporis dividuntur. arg. l. 7 ff. soluto
matrim. usufructarius verò fructus naturales perceptos tantum,
id est, quos vel ipse vel alius ejus nomine separavit, vel ab alio v.c. à
fure decepti qui sunt. l. 12. §. 5. de usuf. quos tamen ipse b. f. pos-
sedit. l. 13. §. 5. q. m. u. am. seu illi naturales sint in specie dicti, seu in-
dustriales, ad hæredes transmittit. d. l. 13. ff. §. 37. l. de R.D. civiles
item fructus pro rata temporis ad hæredem usufructuarij
pertinent, licet dies solvendi vivente fructuario non venerit. l. 26.
de usuf. arg. l. 8. cod. agrorum verò redditus qui certo anni tempore
colliguntur, si à colono percepti fuerint, licet usufr. finitus sit ante
tempus quo pensio debebatur. d. l. 58. J. F. si V. decedat post Kalen-
das Martias usque ad Augustum inclusive, omnes fructus qui inter-
im percipiuntur, ad heredes vel etiam uxorem ejus pertinent. 2.f.
28. §. bis consequenter. 2.f. 8. & 45. & Aliud adhuc obtinet Jur. Sax.
(105.) quod folius culturae rationem habet. quo cumque tempore
usufructarius decedat. Landr. lib. 2. art. 58. was die Egge bestri-
chen und die Hecke bedeckt hat. lib. 3. art. 76. vers. stirbet aber die
Fr. Nov. Conf. El. Aug 32. §. nach Sachsen Leth. quod ex æquitate
in praxi servandum. Rosenth. de F.C. 10. concl. 42.

I. S.

G

in Praxi.

*de meliora
tionibus.*

72. Prater fructus & reliqua meliorationes quæ sumptibus
V. factæ sunt, (106.) ad ejus heredes pertinent (non attentā Reg.
J. C. quicquid plantatur, seritur, vel in edificatur, omne solo cedit
&c. §. 30. & seqq. 1. de R.D.) & D. aut solvat premium, aut patiatur auf-
ferri. 2.f. 28. §. si V. quod est contra L. 12. tabb. l. 1. detig. jnnct.

73. Fiscus denique qui (107.) bona allodialia vacanta aut
publicata occupat, t.t. C. de bon. vac. ar. in F. non succedit, sed per D.
excluditur. 1.f. 13. §. ersi. id quod DD propter Juri's & rationis identi-
tatem ad V. vice versa extendunt, arg. 2.f. 26. vers. Domino. & sin-
gulare

gulare est, quod iure noviss. bannitorum bona FF. Domino F. relinquuntur, fructus tamen victori tradantur, quamdiu prolerptio durat. Ord. Cam. p. 2. r. 9. §. 1. vers. so bald.

74 De ipso aditionis actu hoc tenendum est, quod filius, et de aditione si non minus atque ceteri agnati, jure quasi proprio & singulari in ^{no ipse.}

F. succedit, 1. f. 14. §. 1. ideoque repudiata hereditate paternâ, F. tanquam rem singularem bene retinere posset, hispectes J. C. (108.) l. 87. & 89. delegat. 1. utrumque tamen vel repudiare, vel retinere debere, decisum est. J. F. 2. f. 45. & 51. §. 4. & in honorem patris (sine cuius interventu ad successionem F. planè aspirare non potuisse) citra (109.) beneficium l. f. C. de jure delib. Creditoribus paternis satisfacere tenetur. Cothm. vol. 2. consil. 75. n. 34. quod tamen de J. Sax. non ita servatur. Consil. Elect. p. 2. c. 47. Eorgaw. Aufschreib. iir. welcher gestalt die Agnaten. § schen/ordnen.

75. Et hac demum ratione liberi & agnati in F. non regali (110.) & qualiter succedunt. 1. f. 1. §. 1. in f. etiam si in reliquis bonis ^{successio} ^{f. in par-} inaequaliter instituti, prateriti vel planè exhereditati fuerint, arg. 1. les. res aqua- f. 8. p. ita ut post 30. (quo J. C. (111.) familia erit. judicium sub- movetur. l. 7. C. de pet. her. junct. l. 3. C. de præst. 30. ann.) ad 40. usque annum de iniquâ divisione agi possit. 2. f. 58. §. 2. nec obstat. Reg. J. C. neminem pro parte intestatum decidere posse. l. 7. de R. I. cum sint bona diversissimæ naturæ & quæ optimè separari queunt. V. Berlich. decis. 49. dummodo in Dominum antea non deliquerint, quod (112.) J. C. tanquam in tertium commissum nullibi quidem attenditur, J. F. autem indignus est filius successione F. ob feloniam commissam vivo patre. 2. f. 51. §. 1. nisi à patre ad dominum reductus cum placarit. 2. f. 55. §. 2.

76. In dividenda hereditate, heredes si dissentiant, (113.) J. d'isis quo C. judices suum interponunt officium. §. 4. 1. de offic. judicis. t. t. fam. modo insi- ercisc. Hodiè vero ex generali quadam consuetudine, frater major bonâ fide & ex aequo facit divisionem, minor vero optionis & ele- ctionis prærogativam habet. Gail. 2. O. 116. Myns. 4. O. 37. Guido Pap. quæst. 280.

77. In Regalibus verò (114.) quod peculiare hîc est) divisio F. Regal. per Fiducia, est prohibita 2. f. 55. §. 1. vers. præterea & primogenitus in non alvid. successione prefetur. A. B. c. 23. Gregor. Tholos. lib. 7. de Rep. Old-

C 3 rad. de

RIED
ERS.
ALIE

*Bed Apennagium
magnum
constitui-
tur.*

*hodiè non
nisi ubi jas
Primog. ob-
tinet.*

*Reno&atio
In&ef*

rad. de ponte *Ictus*, consi. 237. & reliquis fratribus Apennagium a-
liquod constituitur. quæ saluberrima constitutio in desuetudinera
iterum abit, hodieque Feuda etiam regalia, (solis Electoratibus
exceptis) nisi pacto aliquo ius Primogeniturae introducatur sit, cum
maximo familiarum decremento, in infinitum dividuntur.

78. Successionis consequens est investiturae solennis renova-
tio; quæ ex singulari hujus contractus F. natura, (115.) quoties al-
terius D. seu V. persona mutatur, in veri Domini atque Dominij
recognitionem, intra annum & diem (secundum mores Longo-
bardum, (116.) & ad modum Saxonicae locutionis *Jahr und Tag*)
civiliter computatum, ut mensem contineat & 6. septimanas cum
3. diebus 1.f.22. *Landr. lib. I. art. 28. ubi gl. Ehenr. c. 22. & 25.* sub
metu feloniarum, debito modo & nullâ præviâ citatione, suâ sponte
petenda est. 2.f.24.p.40.p. originis rationem optimè adæquatam
ex primâ Feudorum naturâ doctissimè (ut omnia) deducit Cl. Dn.
Struv. *Synt. I.F.c 10.apb.1.n. 2.*

79. Infantia interim & pupillaris ætas (quam in foemini
quoque, si F. sit Foemina; ultra 12. (117.) ætatis annum. p. I. quib. mod.
tut. fin. ex favore quodam & T. 2.f. 55. p. vers. f. generalitate, ad 14.
usque DD. extendi volunt Rosenth. c. 6. t. 71.) ipso jure tutâ est,
ideoque doli capacitas (117.) ei non nocet. d.t. J. verd C. malitia in
aliis ætate justâ repræsentat & supplet arg. l. 3.C. si minor se maj. dix.
Major autem decem & quatuor annis, si Iæsus sit, J. C. (118.) ante-
quam 25. annum compleverit, per restitutionem ei succurritur. t.t.
de minor. quibus Rosenth. d.c. 6.c. 70. insuper addidit quadrienni-
um illud, intra quod, major factus restitutionem petere solebat. l.f.
C. de temp. in int. refl. ita ut hoc casu minor ad 29. usque annum re-
stituatur.

*F. Effectus
reales.*

80. Inter alios porrò F. Effectus, primarius & rem ipsam
afficiens est illé, quod V. simul ac investitutis est, Dominium rei
F. consequatur, non quidem directum, hoc enim penes D. mane-
re debet 2.f.23.inf. sed utile aut quasi dominium tale (119.) ut tan-
quam Dominus à quolibet posseffore, etiam ipso Domino propri-
tatis, sibi quasi vindicare possit. 2.f.23. & 8. §.f. quæ vindicatio ali-
as Dominii, effectus principalis dicitur. l. 23. de R. V. adeoque po-
tentiori jure possidet, quam J. C. usūfructuarius ullus facere po-
test.

test. parum enim abest, quin (120.) contra disposit. l. 5. §. f. *Commo-*
dat. duo simul in solidum Domini quodammodo esse videantur.

81. Quo jure prater fructus accessiones & omne incremen- *fructus &*
tum, non latens solum (121.) sicut in nudo usufructu allodiali. l. 9. §. *occeſſion.*

4. de usufr. verum incrementum quoque apparens, ad fidelem per-
tinet Jure Feudip. t. 1. f. 4. §. 5. qui general. quinimodo. (122.) Thesau- *de Thēſ.*
rus à V. in fundo F. inventus, de conservetudine, ei soli acquiritur,
ab alio inventus inter V. & inventorem dividitur *atteſtant.* *Praef.*

Niel. D. F. II. th. 6. lit. f. Rosenth. c. 5. concl. 93. quos sequitur Dn. Carpz.
in I. F. p. 2. c. 53. def. 6. n. 8. J. Communi inter Dominum & invento-
rem alias dividendus. l. un. C de theſ. 40. l. 63. ff. de A. R. D.

82. Et præterea nostri Valvafores Regni, ex quo majestatica *de jure col-*
pleraque accepere, jure collectandi (quod (123.) terrarum dominis *lettand.*
olim erat prohibitum l. pen §. 1. C. de agr. & censi. & t. t. C. merufica,
ad illa obsequia.) in hiis territoriis utuntur, & suos Valvafinos (qui
plerumque sunt subditi, ad dotandas filias adiungunt. Myns. 4. O. 70.
& 5. O. 21. ubi hoc ad nobiles familias hodie extendi notat. Koppen.
decis. 32.

83. Nec vero usufructus ille F. personalis est (124) & cum
V. (sicuti in usufructuario allodiali §. 3. l. de usufr.) extinguitur; sed
per ea que sup. apb. 53. & seqq. dicere anteverti, ad reliquos Successores
idoneos transfertur, ideoq; ad cautionem usufructuariam (125) de bo-
ni viri arbitratu utendo & restituendo (que alias nec testamento re-
mitti potest. t. t. usufructuar. quemadmod. cap. l. 1. C. eod.) possessor F.
nullus tenetur. Rosenth. miscellan. in aug. concl. f.

84. Dominus interim fideli suo perpetua evictio nomine *de Evictione*
est obstrictus. 2. f. 8. & 25. quod cui mirum videri non debet idem *ne.*
quod F. sit beneficium. 2. f. 23. (126) Donator vero nulla evictione
teneatur. l. 2. C. de evict. l. 18. §. f. de donat. est enim F. species benefi-
cii talis quod per modum contractus conceditur, & contrahentes
se ad naturam illius invicem adstringunt, ita ut tantum absit ut
donator hic, etiā si postea liberos suscepere, (127) (beneficio l. 8. C. de
revoc. donat. quam copiose interpr. Tiraquel.) largitiones suas revoca-
re possit, ut & re evicta, non ad interesse (128) sed ad F. aliud ejus-
dem estimationis, vel ad pretium F. evicti in F. aliud erogandum,
præcisè teneatur. 2. f. 8. & 25. quod mirabile est, & contra dispo-
nit. J.

FRIED
ERS.
ALIE

sit. J.C.7. de evict. speciem pro specie praestari; saltim ut utriusque,
D. & V. iura manerent integra.

de alienat.

85. Alia different. valde notabilis inde elicetur (129) quod a lias domini effectus palmarius in liberâ disponendi facultate consistat, & quamvis hac potestas sit restrictior directum tamen dominium maximè consistit adhuc in iure nude proprietatis & facultate alienandi. & res (130) cuiusquis commercium non habet, & quæ sole alias alienari non possunt per universitatem ad alios transiunt. l. 62. de A. R.D. præsertim (131) si casus necessitatibus accedit, qui in alienationis prohibitione regulariter exceptus censemur. *& oppigno rati.* l. 38. p. 5 de legat. 3. ad minimum (132) pignori dari possunt. arg. l. 71. & ibi Gothof. in not. lit. K. de pign. Coler. proces. execut. p. I. c. 10. n. 188. & seqq.

86. Feuda tantum per omnia excepta sunt, quæ nec (129) Dominus, 2. f. 55. §. 1. in f. nec (130) Vafallus, seu ex parte seu in totum, titulo neq; universali, neq; particulari. 2. f. 26. §. in generali (131) ne pro animâ quidem 2. f. 9. (ex phrasî antiquâ pontificiorum) citra feloniam delictum & privationis metum alienare, vel (132) alteri oppignorare potest per Edict. general. 2. f. 34. 52. 55. ita ut tertius interveniens qui rem hanc alienam emit (quod J.C. (133) est licitum. l. 28 de contrah. empt.) precio mulctetur, si sciens fecerit d. t. 2. f. 55.

(143.) de 87. Ideoque nec mulieri (134) si F. possideat, marito illud in dotem dare licet. Rosenth. de F. c. 9. c. 9. ratio habetur datione. in l. 11. C. de pact. quia ita quodammodo venditum videtur.

88. Feudum autem licet (h.e. Domini, & certò respectu agnatorum etiam consensu, aut statuto vel consuetudine permittente) alienatum, non tantum post mortem ejus qui alienavit iure Revocandi, verum adhuc illo vivo justo tempore & debito modo iure ~~oppigno~~ retractatur 2. f. 26. §. 5. vers. Titius. 9. §. 1. quod J.C. (135) ex levi admodum ratione l. 14. C. de contrah. empt. abrogatum cum esset, tanquam juti divino, Lev. 25 vers. 25. æquitati, & publica utilitati magis conveniens, Frid. Imp. Constitut. sua s.f. 13. denud restauravit, hoc dieque vel ipsis liberis (136) qui alias ad facti paterni præstationem magis adiunguntur l. 38. p. de V.O. l. 14. C. de R.V. iure competit. Gail. 2. O. 19. Magn. Du. Reink. p. m. tract. de retract. consangu. excepto de sub in- fend.

pro ubique casu subinfeudationis. 2. f. 3. §. 1. qui (136) singularis est,
ideoq; morientibus haiclientiam adimi 1. f. 8. inhumanum videri
non debet: contra §. un. I de leg. fuf. can. tol.

89. Præstationum Personalium præcipua & præter dispositio. *Effectus personal.*
tionem J. C. in FF. (137) introducta ea est; quod uterque & D. & *Fidelit.*
V. ad mutuam fidelitatem invicem sint obstricti, ille simpliciter, hic
vero interventu jurisjurandi. 2. f. 6. vers. f. & p. ideoque amici &
conjuges vocantur. 2. f. 58. inf. pr.

90. Et præterea V. ex obligatione illâ & fidelitatis Lege non
tantum ad obsequium & reverentiam tenetur; verum Domino
suo assistere quoque cogitur, contra quemvis (Imperatore & anti-
quiore Domino excepto 2 f. 55. §. f.) etiam (138) adversus Patrem *servitiam militar.*
(Cujus persona in aliis sancta & honesta videri debet. l. i. & 9. de ob-
seq. parent. præst. nec ullo luciu J. R. dignus censetur qui contra pa-
trem suppetias culit. l. 35. dereligos.) & Patriâ (139) denique ipsam; cui
alias bellum qui infert, pro transfugâ habetur. l. 19. §. 7. de captiv.
& postlim. revers. ratio est: quod Domino suo tantum assistat in cau-
sa justâ. 2. f. 28. p. & si velit, per substitutum. 2. f. 55. §. 1. (140) contra
l. 60. C. de decur. & ib. gl. quibus servitiis militaribus hodiè (141.) & autica.
aulica seu ludicra accedunt (germ. zu Schimpfund Ernst) Cons.
Dn. D. Eichel. Iulia Acad. Antecess. celib. Patron. & Precept. venerand.
in Prel. Pub. Pandelt.

91. Et quamvis nemo possessionis sue titulum extrajudicia-
liter edere teneatur, (142.) tamen V. Domino petenti res feudales
earumque confinia com monstrar e, & Investitura instrumentum
edere astrictus est. gl. in §. f. 2. f. 55. Vultej. l. 2. c. 3. n. 18.

92. Libertas interim non postrema est, quod V. feendum, eti- (143.) de
am conditionatum & ob certa servitia collatum, modo tempestive *P. refusat.*
id faciat, pro lubitu, vel invito Domino, refutare possit. 2. f. 38. li-
cet (143.) in aliis obligationes mutuo consensu contractæ observa-
tionis necessitatem inducant l. 5. C. de O. & A. & non nisi utriusq;
contrariâ voluntate dissolvantur. §. f. 1. quib. mod. tollit. oblig. l. 35. de
R. l. Ratio diversitatis in jure Vasalli posita est, cui liberè renunci-
are potest.

93. Hæcigit F. abdicatio modus amittendi voluntarius *Modi F. 2-*
est talis, ut & hæres, qui J. C. (144.) ex promissionibus defuncti *mitrendi.*
D. juratis.

REED
ERS
ALIE

juratis N. 48. c. 1. & non juratis tenetur. t. t. C. ut act. ab her. inc. præ defuncti Vafallagio nil obstante, F. liberè repudiet.

94. Inviti verò desinunt esse milites seculi, qui religionis ingressu milites Christi fieri, 2 f. 21. sequit suaque Deo dicare, auth. Ingresi C. de SS. Eccles. & peritiam atque disceptationibus forensibus planè abstinere debebant, l. 41. C. de Episc. & Cler. l. 23. C. de testam. hodieque rerum forensium maximè sunt periti, & feuda possident opulentissima. Bellarm. in libr. controversi. Ecclesiast. Dn. Struv. Synt. I. F. c. 9. aph. 9.

de Felonia

95. Omnia frequentissima amissionis causa, est æxergia & culpa V. vel D. 2. f. 26. §. antep. (vel in certis casibus (146.) horum etiam liberorum 2. f. 55. §. 2. vel parentum. 2. f. 26. §. si Vasallus. contra l. 26. ff. de pænis l. 11. & 38. de R. I.) quæ Longobar. Felonia vocatur. e. c. (147.) si D. aut V. prædium F. alienaverit. sup. 9. 86. (quod J. C. delictum nequitiam est dicendum, l. 21. C. mandati.) item si patricidium commiserit, 2 f. 26. §. f. alter alterum cœurbitaverit i. e. cum uxore ejus vel concubere se exercuerit, cum ea turpiter luserit, aut præter gentis consuetudinem, & honestas affectionis rationem, luxuriosè osculatus fuerit 1. f. 5. p. Sonsb. p. 12. n. 24. vel aliud quid commiserit, quod J. C. (148.) vel graviorem, vel (149) mitiorem, vel (150) pœnam omnino nullam metet, hic vero delinquenti privationem, & innocentia adjudicationem simpliciter importat.

*de Atro-
ribus*

96. Quæ adjudicatio Judicis sententiam requirit 1. f. 21. p. 22. §. f. ideoque quod restat, in comparatione Judicij atque processus absolvetur, & primo omnium ad actiones competentes respiciendum est. Quæ J. C. (151.) in simplum ad quadruplum usq; concipiuntur. §. 21. I. de aet. J. F. ultra simplum nulla extenditur. J. C. (152.) quædam civiles sunt, quædam criminales J. F. tantum civiles quæ pro negotiorum diversitate diverse competunt.

*Ex nudo
patio con-
dit. ex mor.
(154.)
Beneficiar.*

97. Vel ad F. per pactum nudum promissum & obligatoriæ saltem constitutum, obtinendum (153.) vocatur conditio ex moribus. sup. 9. 34. & propriè feudalis non est. vel (154.) instituitur ad F. per abusivam investituram jam constituti, possessionem adipiscendam, actio Beneficiaria, quæ merè feudalis est Romanis incognita Oldendorp. claf. 5. act. 18.

98. Pro

98. Pro F. antiquo eiusque possessione obtinendā ,Here-
ditatis petatio,(155.) & benefic.(156) *l.f.C.de Edict. Div. Hadr.tol-*
lendo. regulariter non competit, nisi in F. hereditario. Wesenb.
parat. de petit. hered. n. 11. & spoljatus si fuerit V.(157.) quia actionem
famosam contra D. instituere non debet, arg. 2. f. 6. 7. & 22. §. si vero.
ibique DD. in praxi servatur , ut ad exemplum liberti , interdicti
unde vi duritem, que apparet ex l. 1. §. 43. de vi & viarm. l. 2. de ob-
seq. à libert. præst. in factum actionis lenitatem molliat, quandoquidē
per illam idem consequi potest. V. Wesenb. de F.G. 10. n. 15. & ib. alleg.
de interd.

99. Reliqua autem interdicta non tantum successivè (158)
vel etiam alternativè jungi possunt. Sicuti J.C.l. 3. C.de interdict. l. 13.
C.de R. V. ita (159) ut semper coepit causa proprietatis ad finem per-
ducenda sit, arg. auth qui semel. C. quom. & quand judex sent.

100. Verūm J. Can. c.3. 4. 5. 6. de caus. possess. & proprietat. in-
troductionum est & in foro obtinet, ut (158) adipiscenda vel recupe-
randae possessionis interdictum cum rei Vindicatione simultaneè
cumulari possit, forinul. cumul. petit. cum interd. recuperand. ht. Col-
ler. add. c.3. n. 39. & ad l. 5. n. 37. 47. & seqq. Menoch. ret. 3. n. 512. &
(159) reliquo petitorio, si videat actorse deficere in dominii broba-
tione, ante conclusionem in causā, ad possessorium configere po-
test. d.c. 5. Hartm. Hartman. l. 2. t. 45 Obs. 5. n. 15. Wurms. l. 46. O. 6. n. 8.

101. Pertinet huc quoque (160) beneficium Canon. redint-
grada 3. q. 1. & (161) novissimæ Imperii Confitt. de litigiosâ posses-
sione, Arrestis, & pignorationibus, quarum vigore, ad coercendam
iniquam turbationem & detentionem, Vasallis immediatis, per
mandata SC. contra dominos & alios de relaxando & restituendo,
salutariter succurritur. verba sunt Cl. Dn. Schnobel. D.F. ult. th. 10.

102. Ob denegationem promillorum servitorum Domino per-
sonalis actio competit, quam (162) Inglati appellant Rutland p. 3. d. sonal In-
3. c. 19. n. 5. & cum actione causā datā, causā non secutā, coincidit. l.f. grati.

21. p. & si qualia ex cōsuetudine vel Legi cōditiones competunt,
inter quas & illa est (163) ex jure ἀποτελεσμάτων quae descendit. V. s. ap. b. ex j. 4. 2. 2.
88. A. cōtionibus Ptajudicialebus , quae in §. 13. l. de act. fundatae sunt
(164) & personæ statum maximè concernunt, ad quem conditio &
qualitas V. referri non debet, in F. locum esse constanter negatur.
Sicuti nec Reconventio (165) quae J. C. sedem habet in l. 14. auth. &

D 2. conf-
e 14

FRIED
VERS.
ALIE

consequenter. C. de sentent. & interlocut. in Judicio F. sibi locum vendicare potest.

(166.) de
Fori compo-
zent.

103. Cum enim ante CC. annos, in allodialibus plerisque ad R. LL. mores magis magisque componi inciperent, ut quisquis vel ratione (166.) domicili. l.2. §. 3. &c. 6. de judic. vel ex contractu. l.19. §. 1. & 2. eod. vel ratione rei sitae. l.38. cod. l.I.C. ubi in rem ait. judicis ordinarii loci jurisdictioni in civilibus obnoxius fieret; negotiis FF. vel ex F. natura dependentibus & ex J. F. determinandis, more antiquissimo & laudatissimo parium arbitrium remansit. Cl. Dn. Conring. in prel. ad Lamp.

104. Et hodiendum, quoties inter D. & V. de F. non Regali contentio oritur, per solos Convallos lis dirimitur, qui si plures sint, ut difficulter in unum cogi possint, non tota curia judicat (167) id quod volunt J. R. l.39. de re jud. sed, nelite protrahantur, ab utroque litigante certi eliguntur. 2. f. 16. 20. p. Imperatoris verò & Principum, imperialia jura habentium, praeципuum est, quod (168) (Spretā. l.un. C. ne quis in sua caus. jud.) in propriā causā jus dicere possint per se, seu per officiales à se deputatos. Amed. à Pont. trax. quis sit judex in caus. F.

105. Si autem inter pares duos de aliquo beneficio controversia sit, Dominus unā cum paribus ordinarius & competens judex exsistit. 2.f.55. §. 2. vers. præterea 1.f. 18. & illud. Judicium parium Camera Spirensis in nostro Imperio representat, ideoque Vasalli immediate Imperio subjecti ubi de F. regali inter se litigant, in primā statim instantiā (privilegium enim Austregarum in causis FF. cessat. Ord. Cam. p. 2.t. 2.4. & seqq.) eō remittuntur. Ord. Cam. p. 1.c. 4.5.6.7.p.2.t.6. Gail. 1.O.1.m. 5.4. quæ alteratio si ad alterutrius privationem tendat, coram solo Imperatore vel Rege Romanorum, & quod ab eo solo dependet, Judicio Aulico, causa decidatur. 1.f. 18. p. 2.f. 34. p. Ord. Cam. p. 2.t. 7. capitt. Imp. art. 24. non à viciariis, ut quenquam investiant. A.B.t.5. multo minus à vaticano preffile, qui impudenter olim hoc jus sibi arrogare non erubuit. c.un. Extrav. Ioh. XXII. ne sede vacante.

106. Quoad personas judicantes in judicio parium nulla habetur ratio Sexus, conditionis aut dignitatis. per tt. ante allegg. general. Fachin. 7. controvers. 102. alias (169.) fœminæ. l.2. p. de R. I. l.12. §. 2. de

§.2, de judic. &c (170.) Clerici prorsus excluderentur; l. 41. C. de Ep. & Cler. privatus autem (171.) privatorum quasi paetis judex constitui non posset; l. 3, C. de jurid. omn. jud.

107. In litigantibus etiam cessant privilegia, quia alias (172) Clericis. N. 123. c. 8. & 21. l. 13. & 29 de episc. audient. (173.) militibus l. 6. C. de jurid. omn. jud. l. f. C. de re milit. (174.) miserabilibus & sumilibus personis competitunt. l. un. C. qu. Imper. int. pupil. & vid. ita ut (175.) prorogatio & (176.) compromissio (quaे litigant.) J. C. permisla est. l. 1. 2. & 74. §. 1. de judic.) nullius sit prejudicij & sententia ipso iure nulla. gl. 2. f. 55. §. f. alias non temere quis repetiretur, qui tam largè sua prædia alteri in beneficium concederer.

108. Suspectis (177.) non ex auth. si vero C. de judic. loci Episcopus, vel alius adjungitur, sed liberè recusati possunt, & juxta observationem Cameræ, ordinatus judex loci, judicis Feudalis superioris, defectum supplet. Rosenth. c. 12. c. 4. n. 46. & 63.

109. Ordo & modus procedendi in multis diversis & spe- de Processu.
cialis est. nam quoad Citationem: J. C. (178) Personæ, quibus (178.) de ob præstitum beneficium reverentia debetur (qualis utique Domini- citas.
nus F. est. 2. f. 22.) sine venia impetratione, in jus vocari non poterant l. 13. de in Ima voc. in judicio a. F. non debet esse locus hisce am. bagibagib Clar. recept. sent. §. Fend. q. 25. J. C. (179.) Citatio una (179.) jedi- peremptoria pro omnibus nonnunquam sufficit. l. 72. de judic. J. F. d'ali. verò præcisè trina & distincta requiritur 2. f. 22. nisi primâ statim vice, quod comparere nolit, contumaciter se se declaraverit. c. 6. de sent. excom. in 6. c. 1 X. de dolo & cont. J. C. (180.) singula non minus X. l. 69. de judic. vel secund. jus Noviss. N. 112. c. 3. XXX dierum spa- tio distinctæ erant. J. F. dies etiam VII sufficere possunt. 2. f. 22. J. C. (181.) edictalis citationis primum & necessarium requisitum commissio sive iussus Magistratus, competentis judicis directo; in- competentis per literas rogatorias in subsidium, N. 25. c. 6. l. 1. §. 2. de requir. reis, add Marant. specul. aur. c. de citat. n. 51. I. F. immediate citatur qui sub alio Principe degit longè distito. contral. f. ff. de ju- risd.

110 Quoad iutamentum calumnia, J. C. (182) in omni causâ (182.) de juram. ca- & articulo, tam generale quam speciale, l. 34. §. 4. de jurej. non tan- luma.

RIED
ERS.
ALLE

(183.) ab ipso judice exigitur, de justitiâ aquabiliter administranda l. 14. C. de judic. ita ut nec remitti ei possit, V. Anton. del Re Tiburt. eleg. tr. de jur. cal. J. F. reverentia Vasallinon patitur, ut tam fons iste de D. integritate & fide suspicetur. nec D. quod à se exigit nolit, à V. exigere potest, per naturam correlat. 2 §. 33 §. 1. 6. versff. & pares curiae juramento fidelitatis, quod recitat. t. 2. f. 6. & 7. jam ante sunt obstricti, ut ad singulas causas, novum superaddere non sit necessarium. 2. f. 55. §. 2. inf. & 16. inf. quamvis in terris Sax. contrarium obtineat iuxta Coler. deis. 294. n. 3. add. Rittersh. part. F. 2. c. 9. q. 10.

de Probat.
(184.) per
sestes.

III. Quoad Probationem. Jur. Civ. (184) per quosvis fide dignos fit probatio, etiamsi sint feminæ, l. 18. de Testib. J. F. mulier non admittitur, 2. f. 32. versff. quia (185.) non extranei, sed, si haberit possint, & de probatione F. novi vel secularis agatur, 2 f. 32. pr. 58. §. quod a. §. seq. in f. ubiratio, soli pares curiae, (qui regulariter tantum masculi sunt) in testimonium vocantur, J.C. (186) extra materiam ultimarum voluntatum 2. testes regulariter sufficiunt. l. 12. de test. J.F. ad probandam feloniam s' omni exceptione maiores requiruntur, 2. f. 57. dicunt verò Interpp. contraria consuetud. hodiè non observari. Car. Molin. in consuet. Parif. tit. de mater. F. §. 6. n. 66. Borch. de F. c. 10. d. 42. vers. sed hoc.

(187.) per
Instr.

112. J.C. (187) in publ. Instrumentis ad muniendam eorum fidem, testium subscriptio nulla requiritur. N. 47. c. 1. N. 73, Salic. post al. in l. 16. n. 3. C. de fid. instr. J.F. Instrum. in vestiture parium subscriptio correboratur. 2. f. 32. hodiè etiam sine subscriptione probare vult. Schneid. p. 4. epis. F. n. 29. Paul. Christin. vol. 6. dec. cur. belg. 86. 88. 89. J.C. (188) Litigatior ex domo adversarii documenta regulariter non accipit. l. 41. c. de edend ex naturâ F. est ut Vasallus contra leplum Domino suo instrumenta edere teneatur.

113. J.C. (189) actore non probante reus absolvitur. l. 23. C. de probat. l. 4. C. de edendo. J. F. et si actor nil probasset, reus nihilominus cum id ut plurimum sacramentalibus se purgare cogebatur. l. f. 4. §. cum. a. in f. J.C. (190) tale juramentum de alterius facto iniquum vocatur. l. 11. §. 2. de act. rcr. amot. & inter alios prestitum aliis non nocet. l. 1. p. si mulier ventr. nom. in possess. mit. ideoque apud moratores gentes vel nunquam vel rato approbatum fuit, quicquid

quicquid Lindem. de eius duratione in Daniâ suo tempore persuadere velit: Exert. F.f.9.89.

114. Hodiè certè illorum usus, uti & (191) probatio per monachiam. 2 27.p. §. 3.49. §. pen. (vel Romanis fabominabilem. Tacitus art. Rebuff. l.1. C.de gladiat. penit. tol.) & similes explorationum species incerta & superstitiones, ab usu recesserunt, & meritò reprobantur. e. consuliſti. 2. q. 4. c. 1. & 2. §. 6. & t.t. X.de vulgar. purgat. & canon. Haig. 2. qu. 39. Godelm. d. mag. l. 3. c. 4. & in locum illarum, si tamen auctor fempl. probaverit, & in probatione deficiat, successit purgatio per jurementum defensionis, quæ dicitur canonica. c. 2. 3. 4. X.de purgat.

115. De (192) loco germ. Echntassel. (ut sc. judicium F. ab omni timoris & violentiae lupsitione liberum sit, & sub dio exercitatur l. Sax. l. 1. art. 56.) item de solennitatebus ad formam Proces-
sus ab antiquis Saxonibus requisitis, Vid. potest Berlich p. 1. eoncl. 43.
& de illarum duratione in Saxon. inferiori, Marchiâ, Silesiâ, Lusatia, & reliquis regionibus ubi jus Sax. viguit. Schrader. de F. p. 10. f.
8.n.35. 55. 56. 89. subf. sect. 9.n.224. subf. quæ in superiori Sax. dudum
sublate sunt. per Conf. El. Aug. 27. part. 1. & in praxi hodiè cuiusq;
loci consuetudo attendenda est.

116. Ipsa sententia definitiva I.C. l.2. & t.t. C.de sent. ex brev. (193)
recit. & in illustri Ducat. Brunsv. & Lunab. ex ordinat. singular. de forma
der Fürstl. Hoffger. Ortn. (193) de scripto & (194) ab ipso qui-
dem judge (nisi sit illustris) recitari debet. regulariter vero ad sen-
tentia per se considerata essentiam scripture non pertinet. Bachov.
ad Wesenb. tit. de re jud. n.7. verb. de scripto. & in antiquis Germano-
rum judicii summaris vix observabatur, hodieque, licet scripta sit,
non ab ipso judge, sed ab Actuario in plerisque judiciis recitatur.

117. Post sententiam inter alia interdum superest remedium nullitatis. quod J.R. (196) 30. annis durabat. Bart. adl. 19. n. 12. de ap-
pell. & Bald. in l. 1. n. 3. de feriu. junct. l. 3. C.de praefr. 30. annor. ex no-
tabili vero Recess. Imp. d.a. 1654. ad fatalia descendii salutariter re-
strictum est.

118. Ipsi appellanti J.C. (197) à judge prioris instantiae apo-
stolos dari fatis est. L.un. de libell. dimissor. in Feudis vero magnis ipse
judex à Quo, judicem appellationis adire tenetur. l. f. 22. §. f. inf. J.
C. (198)

RIED
ERS.
ALLE

C. (198) fatale interponendæ appellationis est decadūm. ~~an~~^b. ho-
diè. C. de appellat. J. F. si ad Imperatorem sit eundum, ad itineris pre-
parationem & sarcinarum collectionem integræ 6. septimanæ lar-
giuntur. 1. f. 21. §. f. Rosenth. ca. & cond. f.

(200)
de Execu-
tione.

119. Executio J. C. (199) cum jurisdictione regulariter co-
hærebat. l. i. §. f. & l. f. §. i. de offic. ejus cui mand. jurisd. in Executione
F. brachium ordinarii & supremi loci implotandum & requiren-
dum. Rosenth. c. 12. concl. f. n. 16. & seq.

120. Quinimò J. F. (200) deprædandi & contumacis posse-
sionem propriâ authoritate invadendi potestatem concedit. 2. f. 22.
inf. quod est contra l. 68. de R. V. l. 3. ne vis fiat. cum publicæ tranquil-
litatis turbatione coniunctum, ideoque salutierimas potius
Imperi Constituções observandas esse cum Lin-
dem. Exercit. F. corof. ult.
hic concludo.

SOLI DEO GLORIA.

Strassburg, Diss., 1665-66

f

TA POL

hur 5 bisher verknüpft

WOMA

Farbkarte #13

B.I.G.

Black

3/Color

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Centimetres

Inches

19
18
17
16
15
14
13
12
11
10
9
8
7
6
5
4
3
2
1

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19

DIFFERENTIAE IS CIVILIS

489

ET 1665, 16.

Quas,
IMMAE TRINITATIS
CLYPEO,

Ex

O ET AUCTORITATE
Magnifici & Amplissimi
fforum Collegij, in inclytâ hac
atensium studiorum Universitate;

Pro
TE RESPONDENDI DE JURE
nexis summis honoribus, Privilegiis &
Immunitatibus,
atq[ue] solenni eruditorum examini
submitit

ANN GEORG Wolff.

Lunæburgensis.
Id diem 2. Martij.

ARGENTORATI,
JOHAN. PASTORII,
ANNO M. DC. LXV.

FRIED
ERS
ALLE